

SANT JOAN DE AVILA, APÒSTOL DE LA NOVA EVANGELITZACIÓ

1. UNA VIDA DONADA PER AMOR: CORONA DE DOCTOR I DE PACIÈNCIA

Joan d'Àvila i Xijón va néixer el 6 gener 1499 a **Almodóvar del Campo** (Ciudad Real), en el si d'una família profundament cristiana.

Formació.- El 1513 inicià els estudis de lleis a **Salamanca**. Quatre anys més tard va tornar per portar una vida retirada d'oració i penitència. Aconsellat per un franciscà anà a estudiar arts i teologia a **Alcalá de Henares** (1520-1526). Allí estigué en contacte amb els grans corrents de reforma del moment.

Sacerdoci.- Ordenat sacerdot el 1526, va voler venerar la memòria dels seus pares ja difunts celebrant la seva primera Missa a Almodóvar del Campo. La cerimònia va estar adornada per la presència de dotze pobres amb els quals va compartir la taula. Després va vendre tots els seus béns i els va repartir als pobres, dedicant-se enterament a l'evangelització.

Havent-se ofert com a evangelitzador del Nou Món, es traslladà a Sevilla en companyia del seu company d'estudis a Alcalá el venerable Fernando de Contreras. Allà vivia pobrament, lliurat a una vida d'oració i sacrifici, assistència als pobres, i d'ensenyament del catecisme. L'arquebisbe de Sevilla, D. Alonso Manrique, advertint la vàlua del nou sacerdot, li manà quedar-se a les 'Índies' del migdia espanyol.

A **Écija** (Sevilla), un dels seus primers deixebles i company va ser Pedro Fernández de Còrdova. La seva germana, Sancha Carrillo, començà una vida de perfecció sota la direcció del Mestre Àvila, sent destinatària del seu Audi, Filia, preciós llibre espiritual que va escriure. La seva predicació s'estenia també a Jerez de la Frontera, Palma del Río, Alcalá de Guadaira, Utrera..., juntament amb la seva dedicació com a confessor i guia espiritual.

Processat injustament per la Inquisició, passà un any a la presó (1532-1533). Tan greu era la situació que li van advertir que la seva causa estava "**en las manos de Dios**", el que indicava la impossibilitat de salvació; al que va respondre: "**Nunca estuvo en mejores manos**". I va anar responnent un a un tots els càrrecs, amb la major sinceritat, claredat i humilitat, i un profund amor a l'Església i a la seva veritat.

Apostolat.- En 1535 Joan d'Àvila va marxar a **Còrdova**, cridat pel bisbe Fr. Álvarez de Toledo. Allí va conèixer Fray Luis de Granada, amb qui mantingué relacions espirituals profundes. Va organitzar predicacions pels pobles, aconseguint grans conversions, i entaulà bones relacions amb el nou bisbe de Còrdova, D. Cristóbal de Rojas, a qui va

dirigir les *Advertencias al Concilio de Toledo*. Va prestar molta atenció al clergat, creant centres d'estudis, com el Col·legi de Sant Pelagi i el Col·legi de l'Assumpció.

El 1536 Joan d'Àvila va ser cridat a Granada per l'arquebisbe Gaspar de Avalos. Allí la seva predicació va influir en el canvi de vida de **sant Joan de Déu** i **sant Francesc de Borja**, i va formar el primer grup dels seus deixebles més distingits. Aquí també estan datades les primeres de les seves **cartes** (1538) que coneixem. En anys successius el veiem a Baeza, Sevilla, Zafra, Fregenal de la Serra, Priego de Còrdoba.

Cap a 1550-1554 organitza des de Còrdova les cèlebres missions d'Andalusia i part d'Extremadura i Castella la Manxa. En totes les ciutats per on passava, Joan d'Àvila procurava fundar **col·legis** o centres de formació i estudi, especialment Escoles sacerdotals. La més cèlebre va ser la **Universitat de Baeza**.

El modest benefici de Santaella el va vincular a la diòcesi cordovesa per a la resta de la seva vida. Allà va reunir 25 companys i deixebles amb els que treballava en l'evangelització de les comarques veïnes. Des 1554 va fixar la seva residència a **Montilla**.

Doctrina i exemple.- **Gran predicador de l'evangeli**, va ser gran devot i imitador de sant Pau. El centre del seu missatge era Crist crucificat i el Santíssim Sagrament. La força de la seva predicació es basava en l'oració, sacrifici, estudi i exemple: "**Amar mucho a Dios**". Predicava a les esglésies i als carrers. La seva vida apostòlica també se centrava en l'assistència espiritual a través del consell i la confessió, visitar els malalts i explicar el catecisme als nens. La seva virtut principal era la caritat. Les seves paraules anaven directament a provocar la conversió, la netedat de cor.

En els seus deixebles va deixar impresa la il·lusió per la vocació sacerdotal, l'amor al sacerdoci. La seva doctrina sobre el sacerdoci va quedar esquematitzada en un **Tratado sobre el sacerdoci**, d'una bellesa i contingut extraordinaris. La missió apostòlica de la predicació era precisament un dels objectius de la fundació dels seus col·legis de clergues: les **Escoles sacerdotals**. Aquesta era també una de les finalitats dels **Memorials dirigits al Concili de Trento**. Predicar el misteri de Crist, redreçar els costums, renovació de la vida sacerdotal, no buscar dignitats ni llocs elevats, vida intensa d'oració i penitència, paciència en les contradiccions i persecucions, sentit d'Església, ensenyar la doctrina cristiana, direcció espiritual...

Ell mateix havia renunciat a diversos bisbats i al cardenalat, i no acceptava almoines ni estipendis pels sermons, ni allotjament en la casa dels rics o als palaus episcopals.

Els darrers anys.- Gastat en un ministeri dur, va sentir fortes molèsties que el van obligar a residir definitivament a Montilla fins a la seva mort. Va refusar l'habitació oferta al palau de la marquesa de Priego, i es va retirar en una humil casa propietat de la marquesa. La seva vida es va anar centrant fonamentalment en l'oració i la direcció espiritual a través del seu fecund **apostolat de la ploma**.

La seva vida va expirar la matinada del dia 10 de maig de 1569, acompanyat pels seus deixebles i amics, recitant l'oració mariana *Recordare, Virgo Mater* («Recordeu-vos, Verge Mare») i posada la seva mirada en el crucifix. Segons els seus desitjos es va celebrar la Missa de la Resurrecció i va ser enterrat a l'església de la Companyia de Jesús a Montilla. L'epitafi del seu sepulcre resumeix el seu carisma: **Messor eram** (vaig ser segador).

El seu culte.- Quan va morir, Joan d'Àvila gaudia de gran fama de santedat. El seu culte es va aprovar sota el pontificat de Clement XIII, sent proclamat **Venerable** el 8 de febrer de 1759. El 1894 va ser **beatificat** per Lleó XIII. El 1946 el Papa Pius XII el va declarar **patró del clergat secular espanyol** i el va proposar com a model de perfecció sacerdotal. El 1970 fou **canonitzat** per Pau VI.

La festa es commemora el 10 de maig, dia de l'aniversari de la seva mort. El mateix dia del sant Job, el que ens dóna a entendre que aquest servent de Déu no només va rebre corona de doctor sinó també de paciència que va conservar durant vint anys de constants malalties acceptades amb molt d'amor

Doctorat. - Va ser **amic de tots i pare en Crist de molts** homes de tota condició, nobles i humils, sacerdots i seglars, i mestre de sants com sant Joan de Déu, sant Francesc de Borja, sant Pere d'Alcàntara, sant Ignasi de Loiola, sant Joan de Ribera, sant Tomàs de Villanueva, santa Teresa de Jesús.

El reconeixement de la seva **doctrina espiritual** i, sobretot, **sacerdotal** ha estat unànime a través dels temps. Els seus contemporanis l'anomenaven **"mestre"**. De totes les seves virtuts, de la seva prudència, consell, discreció... en parlen els seus biògrafs. Va posar tot el seu esforç en la renovació dels costums clericals, procurant la formació dels sacerdots en ciència i virtut. Va dedicar tota la seva vida de sacerdot i apòstol a aconseguir la reforma que l'Església necessitava en moments de profunda crisi.

A més d'un savi mestre, va ser un **conseller experimentat**. És una de les figures més centrals i representatives del segle XVI. Brilla per la seva **cuidada formació** humana i

intel·lectual, espiritual i pastoral, gran coneixedor de la Sagrada Escripura, dels Pares de l'Església, teòlegs i autors del seu temps. Va tenir gran influència en el Concili de Trento i va estudiar i difondre la seva doctrina.

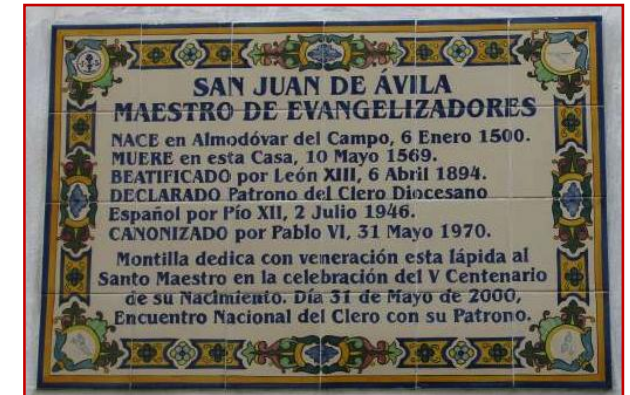
Però **la font principal de la seva ciència era la pregària i la contemplació del misteri de Crist**. El seu llibre més llegit i millor assimilat era la creu del Senyor, viscuda com el gran senyal d'amor de Déu a l'home. I l'Eucaristia era el forn on encenia el seu ardent cor d'apòstol.

El magisteri de sant Joan d'Àvila no va acabar amb la seva vida. Els seus abundants escrits van ser font d'inspiració per a l'**espiritualitat sacerdotal**. Ha estat i és referència per al clergat diocesà, a Espanya i a altres països, particularment a Amèrica. És també **model de catequista** i pioner en l'àmbit de l'educació i de la cultura.

El Sant Pare Benet XVI va anunciar en la passada JMJ Madrid 2011 la seva pròxima declaració com a **Doctor de l'Església**.

Apòstol de la Nova Evangelització.- "Mestre de sants" la doctrina de Joan d'Àvila, el sant que va obrir l'Església a la modernitat, és un extraordinari **model** per dur a terme la **nova evangelització** que avui necessita el món i que el papa està impulsant.

«Lloro porque pierde la Iglesia de Dios una gran columna».
(Santa Teresa de Jesús, en tenir notícia de la mort de sant Joan d'Àvila)

Sepulcro de San Juan de Avila. Iglesia de la Encarnación de Montilla

*Ávila fue mi nombre, mi camino,
la tierra en que pisaba peregrino.
El cielo era mi patria verdadera.
¿Qué oficio ejercité? Segador era;
de la incansable mano
nunca dejé la hoz por muy anciano,
antes a Cristo di siempre constante
cosecha de sus mieses abundante.*

*Joan
de Avila*